

Letopisí obce Lhotsko .

od roku 1927.

číslo 1 Frontisek
str. 100 to.

Tato pamětní kniha obsahuje 196 stran.

Učapísovatel obecních Paměti
hodných události.
O roku 1927.

Starák Karel.
Železniční vůzenník
v. Vířovicích

Naroden v Lužné roku
27/XI. 1882.

Leta Taně 1927

3

Dne 12 května byl tak silný mraz.
že veškerý ovocný květ umrzl ba i to.
Ovoce které bylo již otvorené bylo umrzlé.
řepy také byly umrzlé ba i řez která
byla vysápaná umrzla.

Dne 14. května toho roku padl sníh celý
den tak že navšich kopcích zůstál
lézeti až dopoledne ořechy vlaste' tak
byli umrzlé jakoby byly kolik roků mže.
Dne 15. května toho roku byl tak silný mraz
že došelal to ostatní co přešle dva
raněchaly.

Rok 1928.

Rok 1928 jest rok jubilejní totiž
deseti leti č.s.l. samostatnosti po-
- světové válce. která trvala pět let.
rok 1914. 28. černea až do roku
1918. 28. Října. totiž pět let. boje
hladu a všelikých nesmání a bídě.
rok 1928. jest desátým rokem potíle

česko-slovenské samostatnosti
a svobody bohužel ale svobody
smutně.

Léta Páně 1928

Leto roku 1928 jest památne tím
že bylo toho léta velké sucha
nepřišlo od měsíce května až do
měsíce listopadu tedy plných šest
měsíců. následkem velkého sucha
byli úrovy špatné tak že byl
nedostatek prolivů i dobytka.
nato následovala zima tak krutá
že časopisi uváděti správy že
takové zimy nebylo 153. roku.

Leto krutá zima trvala od prvního
května 1929. až do 24 února 1929.

totiž do ráčka sv. Václava. procelou
tou dobu byli mrači tak silný
že ani jehla nebyl při 100 stupních
Celsia.

takže byľto malí mraži když byli
 25. stupně Celzia. průměrný
 mraži byli v našem kraji 30-35.
 a někteří byli až 37. stupně Celzia.
 v krajích rovinatých byli mraži
 jako jest Horní a kraje slovenské
 až 40e stupně. ba hlásili časo-
 -pisi v kraji okoli českých Budejovic.
 byli mraži až 44e stupně Celzia.
 byli to hlášený mraži nejsilnější
 v Evropě. 40e stupně mraži
 v rovných krajinách trvali bez
 přestání delší dobu

Léta Páně 1929.

Rok Dvařet Devět byl rok suchý ale
 velmi úrodný. Zima roku 1929 byla
 velice mírná. roku 1929 dne 12. Prosince
 byla večer o 6 hodinách taková bouřka
 jako v měsíci Červnu. Lidé přetpovídali
 krutou zimu ale větší Bohu se jí to
 nevyplnilo. právě naopak jak jest
 podotkuto nahore byla zima mírná

Ne nejšelivější mrávi byli 12 skupin
čelnic. Sou sáma římu 28 ledna slávik
Alois říkalose mu vše obecně šulaja sel
Jare' Žito. Jiri' Fajfik Lednický Mistr
28 ledna orol a 29 sel larky jare' Žito.

Usnesením obecního zastupitelstva ze dne
6 ledna 1933. byl jsem já, Tomáš Zrník
maloročník ve Lhotoku, ustanoven kronikářem
zdejší obce. Funkce této ujal jsem se dne
8 ledna 1933.

Nejsem zdejší rodák, ale dlouho v místě již
23. let. Narodil jsem se 23 srpna 1881 v Bratě-
jově v č. 73; po vyjetí školy, vyučil jsem se red-
níkem a pracoval jsem 14. let ve Lhotoku.
Vr. 1909 přistěhoval jsem se do zdejší obce Lhoto-
ko.

Roku 1914. přikvácila válka; hned na počátku
namukovalo všechno mladší mužstvo. Rád bych
říkalo, ale musilo se. Je doufalo se, že vojna
dlouho nepotrvá. V městech byla bída plá
a až s odvrzdálených měst knámi jezdili pro
mléko, trochu másla, mouky, bramborů
a neb vajec. Tehdy srdce mnohých hospo-
dářů se zatvrdilo. Tím více musíme vyžved-
nouti těch, kdož si v těch těžkých dobách
uchovávali vědomí, že musí býti jejich
risk vykupování bídou druhých. Ženy

marukovavších, neměly právě na mřížích
ustláno; práce, mřížova, všude, scházela,
potahů nebylo s dostatek, chasí nebylo jen
14-15 letých hochů. - a pole, musela být
obdělána, dobytek musel být obložen -
nebylo nikdy ani divu, že taková hospody-
ně, za nádlickou prámalem chtěla být také
nad obýčej odměněna - snad ani neu-
vážila, že na penězích, které přijímala,
špěla krví a mra bezrankou.

Mnoho bylo smutku v obci. Hned v
roce 1915, padl na Ruském bojišti Josef
Krajča, tehdejší majitel usedlosti č. 36. vy-
ní ona usedlost přísluší Rozíně Věrné.
Nato v krátkém čase a to na Itálském
bojišti dne 3 listopadu 1915 padl Sklenář
Tomáš majitel usedlosti č. 19. a t. d. a
smutné ty případy se množily; ještě dva
měsíce před ukončením války padl na
Itálsku dne 17 září 1918. Holý František,
tehdejší majitel usedlosti č. 22. Syni Hla-
venka Silvestr. O mnohých se nevědělo,

tu a tam některý psal se rozjetí, některý se vrátil
rázem na rotavenou. Jakkoli radostné bylo
shledání, tak žalostné bylo loučení po vy-
čtení při novém odchodu na frontu.

Trumoci se dostarovaly; voláště v r. 1917 a
1918 ale řádila t. zv. španělská chřipka.

Velmi mnoho ve kdysi obci bylo lidí ne-
mocného, ale jen dvě ženské o nich zůstaly
a to: Klenářova Marie č. 19. a Terešková Fran-
tiška č. 9. Utěpení obyvatelstva bylo hrozné a
jen naděje, že bude lépe, že národu máme
naděje o kamžích svobody, uonadřoval ná-
šeti válečné bolesti a strasti.

Zpráva o převratu 28. října 1918 došla
do obce, většinou a městem Vírovic a mu-
ji potvrzovali vojínů, co přicházeli domů.
Převrat se odbyl úplně klidně a lid byl
rád, že jest konec této válečným utrapiám a
že naděje svobody českého jazyka, a která
rodina měla ještě vzdáleného svého milého,
těšila se na shledání.

Bylo by mnoho co psát o válečné liti a

vydírání občanstva se strany jirardu dvoubila.
vého vřla a i jednotlivců.

V legii bojoval František František čís. 50.
a to v Itálii u 35. pluku legionářů.

Po převratu byl rozvrstvený lid ato přivol-
bách na stranu lidovou, republikánskou,
komunistickou a sociální demokratickou.
Přivolbě na starostu měla většinu stranu
soc. demokratická a i ze svého středu starostu;
byl jím Krajča Jan č. 12. Na náboženství
ve zdejší obci převrat neměl vlivu, až na
několik osob, co vystoupily s jím. Nábožen-
ství jest smíšené; více řím. katolické, méně
československé evangelické, což ale v obci
nečiní žádné rozdíly. Obec Lhotko
čítá 55. domovních čísel, z nichž jedno
jest nepotřebeno. Lid se žije většinou
rolnickým a nemajetní pracují v továrně
na obuv ve Zlíně J. A. Bati. Výměra
veškeré půdy k obci náležející činí:
299 ha. 01 a. 21 m². ... Štoho jest obecůho: -
polí: 1 ha 20 a. 12 m², pastviny: 1 ha 19 a. 14 m².

obecního lesa: — 87 a. 33 m². Singulárního
 lesa: 80 ha 54 a. 93 m²; Velkostatek Václav
 lesa: 60 ha. Potoků: — 56 a. 54 m². Cest:
 6 ha 24 a. 84 m². Žbytek jest jednotlivý.
 Ještě se najdou lidi, co věří v čarý, ale těch
 jest velmi málo. Takéž až dosud se
 zachovávají starodávne rvyky a pověsti.
 Nejvíce o středním dnů, kdy děvčata po
 večerů tlučou na kurník a když se jím
 ozve slepice „séd“, že se v tom roku nevdá;
 ale když se ozve kohout, že se vda. Tak
 nosí dřív do kuchyně a kam je čítají;
 když donesla do páru, tak se vda, ale
 jeli liche, tak nikoli. V mnohých rodi-
 nách po večerů krájí na poly jablka;
 jak rozkrojí jádro, tak že do roku nemře.
 Tak po večerů skoušejí, čeho bude lepší
 úroda zda žito neb rži; a dělají to
 takto: očistí kuchyňský nůž, by byl
 suchý a lesklý, pak ukrojí kousek kůr-
 ky sešleba a končí; v kolíček a každou
 tu kůrku přiloží po boku toho nože a

přitočí niti a ten, než spíci zabodne do
stropu a nechá jej až na Boží narození
o poledne sdělá, odbalí a sleduje pod
kterou kůrkou se nachází res, kde jest
rezavé, s čeho jest to pečivo, to bude přis-
tím rokem špatné.

Do r. 1924 obecni knihovny nebylo;
v témže roku na starosty Způlka Tomáše
byla zřízena obec. knihovna počtem knih
asi 50 avazků, které darovalo ministerstvo
školy a národní osvěty, a započalo se
s půjčováním knih. První knihovnik
byl sám starosta. Špatné jemu bylo
zařizování, neb předešlý starosta donesl
jemu vškeré knihy v plachtě, neb
nicého pro ně nebylo. Pro tředku rovněž
na zakoupení nějaké schránky nebylo.
aby si mohl opatřit oven knihovních
ochranu na knihy, vybírál s půjčených
knih ze 100 stran 10 haliů, kteréto hali-
ie skládal a dál ohotovit menší almar-
ku Hlavatém Josefu starším o. 44.

Jak se zdálo, na obilné nebudou mítí zájem
o čtení, ale po otevření knihovny bylo mnoho
čtenářů přihlášenů a až po dnes jest čtení
v oblíbě.

1930. V tomto roku byla úroda obilí krásná,
ale málo kdo ji v hořádce sklídl.
Ve žních přišly deště, a co rostlo v poli
ať to bylo pšenično, neb to stálo vše
poruštělo, následkem dlouhých deštů, které
trvaly týden.

Voze málo, něco trnek, hrušek a jab-
lek nic; neb co nedokonalý mráz z 1928,
to ještě více ničí mošice hruševá, která jest
velmi rozšířena, vůbec na trní.

Ceny hospodářských hlodiv a jejich vy-
robků šesti penic.

Zima mírná. Ohně, pohrom ani
epidemických nemocí v tomto roku neby-
lo.

1931. V tomto roku byla úroda velmi dobrá,
vůbec pšita (pšenice) dávaly bohatou sklizeň.
Len a jetelín bylo po skrovnu, neb bylo málo
deštů. Voze byla velká úroda jablek
a hrušek, trnek skorem nic.

Ceny obilí v tomto roku: pš. 145 Kč, pito
(pšenice) 150 až 155 Kč za 100 kg. Ovoce: jabka
100 Kč, hrušky drobné 20 až 25 Kč, velké hruš-
ky rvané jančíkovské až 150 Kč za 100 kg.

Dobytěk v ceně klesl.

V tomto roku byla sleva ovocných
stromků státem učiněná rolníkům velmi
dá, za vymazali stromy z r. 1928. Jen se se
tého ujali jen dva rolníci a to Lieměr Frant.
č. 8. a Hrajea Antonín č. 7. a vysázeli sobě
větší počet. Taký na obecním pozemku rvan.
"trávník ve březi" (u cihárny) nechal vysázeti
starosta obce Lieměr František jablonové strom-
ky.

Obytvé stavení v tomto roku jest vysta-
věno troje, a to: na výpusti Světlík Jan
čís. 51. Rodem jest z Vírovic, sin Jana Svět-
líka na Luhách. Hrnáček Josef č. 52.
rodem z obce Horníky - Slavenkovna, "pode vsí"
kteréto stavební místo darovala Hlavčíková
Františka č. 22. své dceři, jako jeho manželce.
M. M. "náčerní" čís. 53. Běhláč Jaroslav
sin Jana Běhláče č. 18.

Tak se přistěhovaly se dvě rodiny, a
nedostěhoval se žádná.

Keraměstnanost lidu jest velká, a aby bylo

částečně zlevněna nouze lidí, stěhovaly se shorem
všecky cesty v polí náhradou státi, v nouzové
práci. Zima mírná.

Ohně, pokrom ani epidemických nemocí nebylo.

1932. ... Zima mírná a většinou suchá.

Úrody proti roku minulému slabší, vůbec
žito (pšenice) místy velmi špatné, následkem
velkého sucha a černě, která úplně mnohá
kusi osety zničila, neb i slama zůstala černá.
ně byla dobrá i zemáky. Ceny: Žito: 150 až 170
kč, ječm: 120 kč. oves: 70 kč, zemáky: 40 kč za
100 kg. Sona a jeteliny velmi slabé, vůbec
drůbež skáti. Sona v ceně 100 kč., slama 40. až
50 kč. 100 kg.

S ovoce byly jen tenky za cenu 50 kč
metrák. Drobné kousky řádné, jen něco málo
k. v. jančíkovských za cenu 120 kč. metrák.

Tenky proto také byly berecenné, neb stát omezil
volné pálení slivovice a muselo se pálení na
sběrnu a platiti z procent vypálení slivovice
což přicházelo velmi drahé, takže na jeden
litr slivovice připadalo asi 10 kč. jen daně a
20 kč. měla cenu. Do tohoto roku se pářilo
s placením na hodinu. Se srovnáním ovoce
ještě to těž špatně, dřevo drahé, poptávka po

suckem ovoci řádně a sušiny v celé obci jsou
jen 4. to: u Květin, Škulin, Čimáři č. 25,
a Smetaně.

Těhotě roku se stěhovaly obecní cesty, jako
nouzová práce. Dle rozpočtu stála veškerá
správa cest v r. 1931-32. asi 34 tisíce šlvy:
třicet čtyři tisíce korun čs.

Také tímto rokem přibýly dva obytné
domky, a to: Na Štepkově zahrádce před skny
odprodejem vystavil č. d. 54 Janoš Emil
v domě s Bratřejov, a na Štepkově u obecních
drahů na Šklenářově zahrádce již dříve
Terzie Šklenářova č. 19 své dceři Boženě
vystavil obytný domek č. d. 55. manžel své
Boženy Hlavěnky František, sin Libuše
Hlavěnky č. d. 22. K tomu znovu vystavil
domek bez směny čísla Horáka Josef č. 41.
staré stavení sbořil.

Dobytěk v tomto roku velmi klesl na
ceně, tak se nemá rolník svého tržiti na
placení daní a sázení a není ani divu, že
mnozí padají do dluhů.

Krajcár Jan č. d. 46. prodal celé hospodář-
ské stavení i s polem Hlavěnkovi Františku
sinu Janu Hlavěnkovi č. d. 14.

V tomto roku měla platnost vyhláška

vydána státem o klevnění ovocných stromků.

Obit se jí ujali dva rolníci a to: Kajo Tomáš i. 17.
a Sklenář Jaroslav i. 19.

Počasi' suché a teple' až do věnov' má
za následek, že většina studní jest takřka
suchých. I na potoku jest vody málo, mnoho
let takého sucha nebylo.

Do obce se přistěhovala jedna rodina,
neodstěhoval se žádný.

Obecní knihovna vzrostla za dobu od
r. 1924 - 32. o 92 svazky.

Dle statistiky ku dni 31/12. 1932. jest, rocho
dobytka v obci: Koni' 4 kusí, skotu 90 kusí,
kozy 17 kusí, prasat 68 kusí, psi 28 kusí,
kočky 59 kusí, hvoí: 25 kusí a slepic 275 kusí.

Ohnů, pohrom ani epidemických
nemou' nebylo.

Věelstev v obci ve dvou ilich, v
jednom roji.

Přehledna dne 18 ledna 1933.

Čir' m'oi / A stov'et.
Pepol' Josef
Krafcu' Kilem

Ve Vlastivědě Moravské, kterou vydal
Musejní spolek v Brně v r. 1907 se píše o obci
Lhotsko takto: V místech nynějšího
Lhotska stávala původně osada Lhota,
která již r. 1548 se připomíná jako pustina.
Kdy zanikla, není psáno. Těšák již roku
1585 byly v nově osazené paschy či kopanice,
které slovou toho roku na Toulhoři a v Merim-
kách asi v nynějších Mořizenskách.

Osada byla v nově zřízená před r. 1595,
kdy se ve vizovském urbáři různě píše:
ves nová Lhotsko, Nová ves Lhota,
Lhotka, Lhotsko i Lhotska. Nová
osada utrpěla spočátku války třicetileté
lidem vojenským, neboť k r. 1627. po dva-
kráte čteme v gruntovní knize, že grunt
od lidu vojenského jest k spálení přišel.

R. 1656 měla obec domův osedlých
7, nové osedlé 2, starých pustých 5, polí
nově vzdělaných 4. třídy 30. a 4. třídy 90.
měr. Panství vizovské mělo ve Lhotsku
hospodu, kteráž r. 1726. byla nákladem

68 al. 55 hr. spravena (t. j. s. nyní již měří
37 hů. 10. haluzi.) Od paměti bylo ve
štosku jen 14 podsedníků, větších uvel-
losti nebylo. Podsedník měl však 70-80 mē.
pudy, byly tedy podsedky velké. Fojtství
bylo na Klavěnkově gruntu čís. 11. Fojt
naročil. Po výkupu z poddanství
zbylo vchnosti 305 mēr pudy a poddaným
880 mēr pudy. Jiště r. 1775 fojtství nebylo.
Štos roku bylo 10. podsedníků, 4 sedláci
a 11. chalupníků. Poddaní pásali na
panském pastvisku 10 krav, z nichž
vchnosti odváděli 5 mērů másla.
Ovcí chovalo se 90. Cho ovcí byl značný,
ale na domácím úzení se nekořáco-
lo, nýbrž ovce se posílaly „na pašu“
bačům Láňovským.

Každý sedláček odvezl jednou v zimě
k pile do Ládvě dvě klady, ostat-
ní roboty selské byly jako v Porstěchovic.
Sedláček i podsedník sáhali se k mēře
lívence a po stranu mērůvek ovesa.

Robot železných nikdy nebylo. Podsedníci
robotovali přechy - bez potahů 156 dní do roku,
chalupníci jen 14 dní; to byla všem robota, ja-
ká byla po regulaci Josefa II na všech panst-
vích moravských nejvýše dovolena.

Obyvatelstva bylo r. 1834 v 38. domech 200,
r. 1890 v 44 domech 224 a r. 1900 v 45 domech
196 dušů, vešměs česků, náboženstvím větši-
nou katolíků, dvěma pětinami evangeliků,
remědělciů.

Lhotka jest od vědy přifářeno i přiškoleno
do Vírovic; evangelici k fáře do Jaseně.

Rody přes sto let na gruntech: Krajčův a
Hlavěnkův.

Epidemických nemocí od nepaměti nebylo.
Živelní pohromy: krupobití r. 1890, povodeň
a kroupy r. 1891.

Samoty byly dvě a to: dva mlýny na dubov-
ském potoce pojmenované Dubovským a
Podhorským mlýnem. Obě tyto samoty
sou přikatastrovány obci Vírovicím. a
obec má tímto časem jednu samotu vysoce.

věnou na grunty Hlavénkověm č. 1, kterou
sobě vystavěl Josef Hlavénka na rededění
pozemku je rodících rvaném na jamách.
Dříve na svém místě byly vystavěny sklepy
pro č. 1. pro letní dobu, uzavíratí dobytek, což
bylo rájsté s hospodářských důvodů.
Styvější samota byla vystavěna p.

p. 1933. Zima mírná s málo sněhem, dne 16. 2.
boure, se silným krámením. Dne 25. 2. číslo
1. (totiž Hlavénka Antonín † 22. 1932.) obdržel
lo druhé jméno následkem přiznání se Jana
Lišky z Lipy. Hlavénku při se udržoval na
tomto čísle dle různých dějin obcí přes 100
let a psal se pod Hlavénkův.

Dne 25. března při druhé hodině s půl noci
vznikl ohně v čís. 18. a zničil celé stavení.

Dne 30. dubna vystěhoval se obec Kráje
Jan s čís. 46. i s rodinou na hromadu do
obce Zelenovic.

Jaro a léto většinou chladné a suché.

Osadníci opřu vyměřovali dráhu do čísla

rie k Val. Polánce přes pole zvané nádevoš

Dne 2. října bouře se silným hráním ale škoda při ní žádná. V tomto měsíci přišlo k sboření staré stavení čis: 15. a hned započato se stavbou novou na téže místě.

Tuto stavbu staví Hocien

net Jedličkové

kteráž ono staré stavení, koupila od Václava Jana. V měsíci listopadu, jasně vyměřovali stránku ale arubym a měrem ato od úrovně přes hůj a stráněmi na lukách k Bratřejovu; kterážto stránka má jít do Tichova na Slovensko.

Sedrim byl se počátku krásný pak přišly dště. Sovce se urodily jabka a hrášky, takže o tomto roku nebylo. Těžké ovce v tomto roku pro chladné a suché počasí byly nakonec totiž velmi malé.

Jabka byly o ceně 90-120 Kč, hrášky rovné konkrisky za 100 Kč. a Jančíkovské až za 200 Kč...100 kg. Úroda obilí byla velmi dobrá nato jetelín a sena nebylo.

Zemánky se vydařily jen ve vlhké a slunečné
půdě. Cena obilí: Pšenice (zito) 130-150 Kč,
žito (rě) 60-90 Kč, oves 60 Kč.. 100 kg.

Většinou dobytka v ceně velmi klesl, což jest
záhubou některých prostředků tím, že stále upa-
dají více do dluhů. Jiných vydatků není,
neb vůle jest velká, zejména trvanost lidu.
Čím dále tím více se nouze rozmáhá.

První sních padl začátkem prosince, ale
velmi málo, takže podzimní setí škoreni
beze sněhu, zato velmi tuhé mrazí.

Epidemických nemocí ani pohrom nebylo.

Rok 1934.

Žijeme velmi mírně. 29. 4. velká
bouře se silným podzimním kroupy, které
v novějších běžely ještě druhým dnem.
Že ale ovocný strom tím časem byl v
plném květu, byla to velká pohroma na
ovoce, neb většina květů byla kroupami
ztlumena.

Jaro chladné a suché, až před senosečem
přišly vydatné deště, které přišly v pří-!

rodě divý. Luky se sekly a sušily většinou
třikrát, jetele i čtyřikrát. Následkem
vydatných deštů nastala dobrá úroda
obilnin i zelenin, ale největší škoda
pro dobytek.

V tomto roku byl vydán zákon o obil-
nině monopolu, což jest pro zemědělce,
kteří mohou se svých zásob odprodati o
mnoho lepší jako dříve, neb v předešlých
letech byl nucen zemědělec při odprodeji
svého obilí dáti jej nato, co jemu bylo naň
nabízeno. Teď stanoví první ceny stát.

Cena obilí: pšeni 165 Kč, ječmen: 130 Kč. a oves 120 Kč za 100 kg.

Zeměliny od 30 do 40 Kč. 100 kg.

Loose se urodilo něco málo brambor,
jablek a hrušek nebylo.

Většinou dobytek v tomto roku spěl klesl
na cenu, prasata platí za 1 kg. ž. v. vepřovic
od 4 do 5 Kč, telci od 3 do 4 Kč.

Dráha, která byla již dva krátě měřena od
Vixovic k Bratřejovu tím směrem nepřijde,
ale jest vyměřena a i již se staví od Vixovic
k Jasenné přes Ublu k Pozděchovu. Na stav-
bu své dráhy sou sestaveny fr. Bata pracovní
ní oddělily mladých mužů od 18 do 26. let;
starší ani mladší nejsou přijímáni.
Čdejší lid se těšil, že sobě v takové těžké finan-
ční době najistí nějaký výdělek při dřívě,
ale řádek stého ničeho neměl.

Leto značně teplé, podzim velmi krásný a
teplý; kima do nového roku žádná, jen občas
krátký déšť a na horách slabý pokrýškový sníh.
Díkůvrem tepla sou kvetoucí jahody i jiné ros-
liny a co největšího krásného se spatřiti, podle-
tající sípový keř v pohrádku u domu č. 42 ^{atd.} 12. 1939.

Takéž stojí na náměstku velká úroda hrubů,
takže není pamětníka, s počátku se prodáva-
ly až za 6 kč. 1. kg. ale ku konci je řádek
nechtěl.

Domek č. 15. který byl minulého roku

započít stavební, v tomto roku byl vložen.
Druhý domek čis: 3. byl znovu vystavěn ale nikoli na starém místě.

(Starý domek stál v místě nynějšího dvora, přičleněn k silnici.) vystavili jej František a Marie Pecháilovi z čis: 29.
Marie roz. Viktoršková z čis: 3.

Epidemická nemoc rvaná „spála“ vyskytla se ve dvou případech v měsíci listopadu při školních dětech.

Prosvětlující stromky byl osázen obecní prozemek rvaný „na drahách“, takéž i četní rolníci vysázeli větší množství prosvětlujících stromků.

Živelni pohromy ani ohně nebyly.
Nepřistěhoval aniž se odstěhoval s obce žádný.

Přihlíženo dne 15/ledna 1925

Číslo 14 starost.
Pechol Josef
škrýpka...